

22 523

Wijziging van het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering inzake politietransactie voor eenvoudige misdrijven

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR JUSTITIE¹

Vastgesteld 1 juni 1993

Het voorbereidend onderzoek gaf aanleiding tot het formuleren van de volgende opmerkingen en vragen.

De leden van de fractie van het **CDA** hadden met belangstelling van dit wetsvoorstel kennis genomen. Bij de behandeling van dit wetsvoorstel in de Tweede Kamer is onder meer de vraag opgeworpen of het niet de voorkeur had dienen te hebben de misdrijven terzake waarvan de mogelijkheid van politietransactie formeel mogelijk wordt gemaakt in het wetsvoorstel expliciet te noemen. In het besluit Politietransactie hadden binnen de aldus expliciet aangegeven typen misdrijven, de nadere voorwaarden en begrenzings aangegeven kunnen worden ten aanzien van de verdere hantering van de betreffende transactiebevoegdheid. In plaats daarvan is echter gekozen voor de begrenzing gelegen in de aanduiding misdrijven van eenvoudige aard, aangaande personen van 18 jaar en ouder en een maximaal te betalen geldsom van f 500.

Naar aanleiding van voormelde principiële vraagstelling was door de minister steeds betoogd dat een eventuele uitbreiding van de regeling verder dan de thans reeds genoemde misdrijven van rijden onder invloed en winkeldiefstal, uiteraard een zorgvuldige voorbereiding zou vergen.

Indien en zodra een zodanige uitbreiding zou worden overwogen, zou de Tweede Kamer tevoren van dat beleidsvoornemen op de hoogte worden gesteld. De principiële en materiële betekenis van een zodanige tegenwerping c.q. toezegging voor zover het betreft de positie van de Eerste Kamer, was deze leden niet onmiddellijk duidelijk.

Deze leden zagen met belangstelling de reactie van de bewindsman tegemoet.

De leden van de **VVD**-fractie verklaarden niet onwelwillend tegenover het wetsvoorstel te staan. Zij wilden echter gaarne vernemen of de regering het met hen eens kan zijn dat de noodzaak tot efficiënte bestrijding van wetsovertredingen met zich meebrengt dat spoedig nader wordt onderzocht welke regelgeving zich in het bijzonder leent voor administratiefrechtelijke handhaving op overeenkomstige wijze als de handhaving van verkeersregels door middel van wat in de wandeling de Wet-Mulder (Wet administratiefrechtelijke handhaving van verkeersvoor-

¹ Samenstelling:

Fleers (CDA), Glasz (CDA), Wagemakers (CDA), voorzitter, Mastik-Sonneveldt (PvdA), Van Veldhuizen (PvdA), Glastra van Loon (D66), mw. Vrisekoop (D66), Heijne Makkreel (VVD), Talsma (VVD), mw. Bolding (GroenLinks), Holdijk (SGP), Schuurman (RPF), Veling (GPV).

schriften, 3 juli 1989, Stb. 300) wordt genoemd. Deze leden zeiden daarbij uiteraard niet te denken aan bestuursrechtelijke handhaving van misdrijven, en zeker niet van de misdrijven die als zodanig in het Wetboek van Strafrecht strafbaar zijn gesteld. Wel gingen hun gedachten bij administratiefrechtelijke handhaving uit naar (sociaal)economische regelgeving en regelgeving die voortvloeit uit EEG-richtlijnen (publikatieplicht jaarrekeningen van vennootschappen, meldingsplicht vennootschappen met één aandeelhouder) en vele andere regelingen waarvan de overtreder onmiddellijk of vrijwel onmiddellijk identificeerbaar is.

Indien het strafrechtelijk handhavingsapparaat niet langer wordt belast met de strafrechtelijke handhaving van overtredingen die ten minste even efficiënt administratiefrechtelijk gehandhaafd kunnen worden, kan meer aandacht worden gegeven aan de afdoening van misdrijven waarvoor strafrechtelijke handhaving geboden blijft.

De leden van de fractie van **D66** sloten zich bij de laatste opmerking van de leden van de VVD-fractie aan.

De voorzitter van de commissie,
Wagemakers

De wnd. griffier van de commissie,
Hordijk